

तदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रायोपनिषत्प्रमाणार्थो नियमस्ते
 वैशंपायन उवाच तदाज्ञायत्तृतीयकेशो विस्मृष्टपापकर्मणा ॥ त्वय्यमाण इदं वाक्यं द्रौणिप्रत्यब्रवीत्तदा ॥ १ ॥ विराटस्य सुता पूर्वसुषांगाडीवधन्वः ॥ उपप्लु
 व्यगतां हृत्वा ब्रतवान्बाह्मणो ब्रवीत् ॥ २ ॥ परिक्षीणेषु कुरुषु त्रस्तव भविष्यति ॥ एतदस्य परिक्षित्वं गर्भस्थस्य भविष्यति ॥ ३ ॥ तस्य तद्वचनं साधोः सत्यमेतद्भवि
 ष्यति ॥ परिक्षिद्भविता त्वेषां पुनर्वंशकरः सुतः ॥ ४ ॥ एवं ब्रुवाणं गोविंदं सात्वतां प्रवरंतदा ॥ द्रौणिः परमसंख्यः प्रत्युवाचे दमुत्तरं ॥ ५ ॥ नैतदेवं यथात्यत्वं पक्षपति
 न केशव ॥ वचनं पुंडरीकाक्ष न च महाक्यमन्यथा ॥ ६ ॥ पतिष्यति तदस्त्रं हि गर्भतस्यामयोद्यतं ॥ विराटदुहितुः कृष्णयं त्वं रक्षितुमिच्छसि ॥ ७ ॥ श्रीभगवानु
 वाच अमोघः परमास्त्रस्य पातस्तस्य भविष्यति ॥ स तु गर्भो मृतो जातो दीर्घमायुरवाप्स्यति ॥ ८ ॥ त्वां तु कापुरुषं पापं विदुः सर्वमनीषिणः ॥ असकृत्पापकर्म
 णं बालजीवितघातकं ॥ ९ ॥ तस्मात्त्वमस्य पापस्य कर्मणः फलमाप्नुहि ॥ त्रीणि वर्षं सहस्राणि च रिष्यसि महीमिमां ॥ १० ॥ अप्राप्नुवन्कचिक्कां चित्संविदं जातु
 केनचित् ॥ निर्जनानसहायस्त्वं देशान्त्रविचरिष्यसि ॥ ११ ॥ भवित्री न हि ते क्षुद्रजनमध्येषु संस्थितिः ॥ पूयशोणितगंधीचदुर्गकां तारसंश्रयः ॥ १२ ॥ विचरि
 ष्यसि पापात्मा सर्वव्याधिसमन्वितः ॥ वयः प्राप्य परिक्षितुं वेदव्रतमवाप्य च ॥ १३ ॥ कृपाच्छास्त्रं हतं द्यूतः सर्वास्त्राण्युपपत्स्यते ॥ विदित्वा परमास्त्राणि क्षत्रधर्मं व्र
 ते स्थितः ॥ १४ ॥ षष्ठिवर्षाणि धर्मात्मा वसुधां पालयिष्यति ॥ इतश्चोर्ध्वं महाबाहुः कुरुराजो भविष्यति ॥ १५ ॥ परिक्षिन्नाम नृपतिर्मिषतस्ते सुदुर्मते ॥ अहंतं जी
 वयिष्यामि दग्धं शस्त्राग्निजे जसा ॥ पश्य मे तपसोर्वीर्यं सत्यस्य च नराधम ॥ १६ ॥ यस्मादनादृत्य कृतं त्वया स्मान्कर्म दारुणं ॥ ब्राह्मणस्य सत
 श्रैव यस्मात्ते वृत्तमीदृशं ॥ १७ ॥ तस्माद्यद्देवकीपुत्र उक्तवानुत्तमं वचः ॥ असंशयं ते तद्भाविक्षत्रधर्मस्त्वया श्रितः ॥ १८ ॥ अश्वत्थामो वाच सैव भवता
 ब्रह्मस्थास्यामि पुरुषेष्विह ॥ सत्यवागस्तु भगवानयं च पुरुषोत्तमः ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच प्रदायाथ मणिद्रौणिः पांडवानां महात्मनां ॥ जगाम विम
 नास्तेषां सर्वेषां पश्यतां वनं ॥ २० ॥ पांडवाश्चापि गोविंदं पुरस्कृत्य हतद्विषः ॥ कृष्णं द्वैपायनं चैव नारदं च महामुनिं ॥ २१ ॥ द्रोणपुत्रस्य सहजं मणिमादाय सत्वरः ॥
 द्रौपदीमभ्यधावंत प्रायोपेतां मनस्विनीं ॥ २२ ॥ वैशंपायन उवाच ततस्ते पुरुषव्याघ्राः सदश्वैरनिलोपमैः ॥ अभ्ययुः सह दशार्हाः शिबिरं पुनरेव हि ॥ २३ ॥
 नोपेतां ॥ २२ ॥ २३ ॥